

ALLEVAMENTI ASSOCIATI M.FL.

DOMSTOLENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)

18. november 2004 \*

I de forenede sager C-261/03 og C-262/03,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna (Italien) ved beslutninger af 6. maj 2003, indgået til Domstolen den 17. juni 2003, i sagerne:

**Allevamenti Associati Srl**

mod

**Regione Emilia-Romagna,**

procesdeltagere:

**Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)**

\* Processprog: italiensk.

og

**Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl** (sag C-261/03),

og

**Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl**

mod

**Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA),**

**Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia,**

**Regione Emilia-Romagna,**

og

**Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),**

procesdeltager:

**Allevamenti Associati Srl** (sag C-262/03),

har

## DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af N. Colneric (refererende dommer), som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og E. Juhász,

generaladvokat: L.A. Geelhoed,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi,

efter at den forelæggende ret er blevet underrettet om, at Domstolen har til hensigt at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i henhold til procesreglementets artikel 104, stk. 3,

efter at de parter, der er nævnt i artikel 23 i EF-statutten for Domstolen, er blevet anmodet om at fremkomme med deres eventuelle bemærkninger hertil,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

### **Kendelse**

- <sup>1</sup> Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkning af artikel 1 og 2 samt artikel 9, litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405, s. 1) og artikel 1, 2 og 3 i

Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter (EFT L 57, s. 12).

- 2 Anmodningen er fremsat i to sager, anlagt af Allevamenti Associati Srl (herefter »Allevamenti Associati«) og Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl (herefter »Latteria Sociale Moderna«) mod to italienske myndigheder til afgørelse af spørgsmålet, om den anden virksomheds behandling og forarbejdning af en vis mængde mælk fremstillet af den første virksomhed skal kvalificeres som leverance eller som direkte salg.

### **Fællesskabsbestemmelserne**

- 3 Ved Rådets forordning nr. 3950/92 videreførtes i syv på hinanden følgende tolv månedersperioder fra 1993/1994 ordningen for tillægsafgift på mælk, som i 1984 blev indført på fællesskabsniveau ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 10) og Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13).
- 4 Med hensyn til opkrævning af afgiften anføres det i tredje betragtning til forordning nr. 3950/92, at den metode, der blev vedtaget i 1984, og som indebærer en garantitærskel og en afgift på de indsamlede eller direkte solgte mælkemængder, der ligger over denne garantitærskel, bør bevares. Tærsklen udtrykkes for hver

medlemsstat ved en samlet garantimængde, som summen af de individuelt tildelte mængder ikke må overstige, hvilket gælder både for leverancer og for direkte salg; mængderne fastlægges for de syv tolv månedersperioder, der løber fra den 1. april 1993, og der tages ved fastlæggelsen hensyn til forskellige forhold, der har forbindelse med de tidligere ordninger.

- 5 I ottende betragtning til samme forordning præciseres det, at det for at undgå tidligere tiders betydelige forsinkelser i opkrævning og betaling af afgiften, hvilket er uforeneligt med ordningens mål, bør fastsættes, at opkøberne, der synes at være bedst egnede til at udføre de nødvendige transaktioner, skal betale afgiften, og der bør gives opkøberne de nødvendige midler til at sikre opkrævningen hos de afgiftspligtige producenter.
- 6 I henhold til artikel 1 i samme forordning indføres der en tillægsafgift, som skal erlægges af producenter af komælk, for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der er leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en nærmere fastsat mængde.
- 7 I forordningens artikel 2, stk. 1, 2 og 3, hedder det:

»1. Afgiften skal erlægges for alle de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der afsættes i den pågældende tolv månedersperiode, og som overstiger en af de mængder, der er omhandlet i artikel 3. Den betales af de producenter, der har bidraget til overskridelsen.

[...]

2. For så vidt angår leverancer betaler den opkøber, der skal erlægge afgiften, inden en dato og efter regler, som skal fastsættes nærmere, det skyldige beløb til medlemsstatens kompetente organ; beløbet fratrækkes i den mælkepris, der betales til de afgiftspligtige producenter, og hvis dette ikke er muligt, opkræves det på anden passende vis.

[...]

3. For så vidt angår direkte salg erlægger producenten inden en bestemt dato og efter nærmere fastsatte regler den afgift, der skal betales, til medlemsstatens kompetente organ.«

- 8 Ved artikel 4, stk. 2, første og andet punktum, i forordning nr. 3950/92 bestemmes det:

»Den individuelle referencemængde forhøjes eller etableres på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller etablering af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. [...]«

- 9 Af artikel 9 i samme forordning fremgår det:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

c) producent: landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på Fællesskabets geografiske område, og:

— som sælger mælk eller andre mejeriprodukter direkte til forbrugeren

— og/eller leverer til opkøberen

[...]

e) opkøber: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk eller andre mejeriprodukter hos producenten

— for at behandle eller forarbejde dem

— for at sælge dem videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

[...]

- f) virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter: en virksomhed eller en sammenslutning, der foretager indsamling, emballering, oplagring, afkøling og forarbejdning af mælk, eller som begrænser sin mejerivirksomhed til en af disse processer
  
- g) leverance: enhver leverance af mælk eller andre mejeriprodukter, uanset om transporten besørges af producenten, af opkøberen, af den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredjemand
  
- h) mælk eller mælkeækvivalent, der sælges direkte til konsum: mælk eller mejeriprodukter omregnet til mælkeækvivalent, der sælges eller afstås gratis uden mellemkomst af en virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.«

10 Artikel 1 i forordning nr. 536/93 har følgende ordlyd:

»Ved beregning af den tillægsafgift, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3950/92, gælder følgende:

- 1) Ved mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der i en medlemsstat er afsat efter artikel 2, stk. 1, i forordningen, forstås enhver mængde mælk eller mælkeækvivalenter, som forlader en bedrift på medlemsstatens område.



Mængder, som en producent afstår til behandling eller forarbejdning i henhold til en kontrakt om lønforarbejdning, betragtes som en leverance.

[...]«

### **Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål**

- 11 I mejeriårene 1998/1999 og 1999/2000 fik Latteria Sociale Moderna af Allevamenti Associati som led i en entrepriseaftale mellem dem om behandling og forarbejdning af en vis mængde mælk produceret af sidstnævnte til opgave at fremstille ost, smør og kærnemælk. I henhold til aftalen skulle ost, smør og kærnemælk efter forarbejdning leveres tilbage til Allevamenti Associati, der skulle varetage markedsføring af produkterne.
- 12 Med hensyn til tillægsafgift på mælken for de to nævnte perioder er Allevamenti Associati af den opfattelse, at overdragelsen af de pågældende produkter til Latteria Sociale Moderna skal anses for »direkte salg«. Virksomheden har derfor over for de kompetente italienske myndigheder angivet overdragelserne som »direkte salg«.
- 13 Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia antog derimod, at der var tale om »leverancer« af mælk. Nævnte myndighed har omkvalificeret produktionen i årene 1998/1999 og 1999/2000 fra »direkte salg« til »leverancer« og har derfor pålagt Latteria Sociale Moderna, der betragtes som »opkøber« af mælken, at betale en tillægsafgift.

- 14 Allevamenti Associati og Latteria Sociale Moderna har begge for så vidt angår de aspekter, der vedrører dem, anlagt sag ved Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna til prøvelse af disse beslutninger, idet de påberåber sig, at disse beslutninger er ulovlige i henhold til forordning nr. 3950/92 og nr. 536/93.
- 15 I forbindelse med disse sager er den nationale domstol i tvivl om fortolkningen af artikel 9, litra g), i forordning nr. 3950/92. Den rejser det spørgsmål, om bestemmelsen kan fortolkes således, at begrebet »leverance« vedrører enhver mulig overdragelse af ejendomsretten eller i hvert fald enhver situation, hvorved opkøberen juridisk tillægges en ret til selv at disponere over mælken, og ikke kun den fysiske overdragelse af mælken med henblik på at forarbejde den, hvorved mælken forbliver producentens ejendom, idet han får den tilbage i forarbejdet form.
- 16 Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna fandt, at Domstolen burde træffe afgørelse om dette forhold, og har derfor besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 [og navnlig artikel 1 og 2 samt artikel 9, litra g)], og forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 (og navnlig artikel 1, 2 og 3) fortolkes således, at en producents overdragelse af mælkemængder til tredjemand, uden at ejendomsretten overdrages, til gennemførelse af en aftale om behandling af den producerede mælk og forarbejdning af den til ost, smør og kærnemælk mod betaling af et beløb for den pågældende tjenesteydelse, skal kvalificeres som en »leverance« eller som et »direkte salg« i relation til fastlæggelsen af mælkekvoterne og opkrævning af tillægsafgiften?«

## Om det præjudicielle spørgsmål

- 17 Da Domstolen finder, at svaret på dette spørgsmål klart kan udledes af Domstolens retspraksis, herunder navnlig af dom af 29. april 1999 i sagen *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago* (sag C-288/97, Sml. I, s. 2575) og kendelse af 8. januar 2004 i sagen *Caseificio Cooperativo di Cornedo* (sag C-69/03, Sml. I, s. 773), har den i henhold til artikel 104, stk. 3, i procesreglementet underrettet den forelæggende ret om, at den har til hensigt at træffe afgørelse ved begrundet kendelse, og den har givet de parter, der er nævnt i artikel 23 i EF-statutten for Domstolen, lejlighed til at fremkomme med deres eventuelle bemærkninger hertil.
- 18 Den italienske regering, Regione Emilia-Romagna og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har besvaret Domstolens anmodning om at fremkomme med bemærkninger, har ikke gjort indsigelser mod Domstolens hensigt om at træffe afgørelse ved begrundet kendelse. *Allevamenti Associati* og *Latteria Sociale Moderna* har derimod gjort gældende, at svaret på det præjudicielle spørgsmål ikke kan udledes af dommen i *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago*-sagen eller af kendelsen i *Caseificio Cooperativo di Cornedo*-sagen. De bemærker navnlig, at i den sag, der gav anledning til den første dom, havde producenterne overdraget ejendomsretten til mælken til mælkeproducentkooperativet, hvorimod forarbejdningen af mælken ved *Latteria Sociale Moderna* i hovedsagen blev gennemført i henhold til en entrepriseaftale. Disse bemærkninger får imidlertid ikke Domstolen til at ændre den planlagte fremgangsmåde.
- 19 Med sit spørgsmål ønsker Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna nærmere bestemt at få oplyst, om behandling og forarbejdning af mælken ved et mejeri i henhold til en entrepriseaftale indgået med mælkeproducenten skal kvalificeres som en leverance eller som et direkte salg, når mælkeproducenten forbliver ejer af mælken.

- 20 I det omfang den forelæggende ret også stiller dette spørgsmål med henblik på at kunne fastlægge mælkekvoter, udtrykker Kommissionen tvivl om relevansen af svaret på dette spørgsmål. I denne forbindelse fremgår det af de af Allevamenti Associati fremsatte bemærkninger, at de kompetente nationale myndigheder i starten stillede sig positivt over for anmodningen om at kvalificere overdragelsen af referencemængderne som leverancer i stedet for som direkte salg, men at Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia efterfølgende havde kvalificeret dem som leverancer af mælk.
- 21 Ifølge Kommissionen fremgår det derfor ikke klart, at den ønskede fortolkning af fællesskabsretten med henblik på fastlæggelsen af disse referencemængder savner enhver forbindelse med virkeligheden eller hovedsagens genstand, og det stillede spørgsmål vedrørende fastlæggelse af mælkekvoter forekommer ikke uden relevans.
- 22 Med hensyn til realiteten skal det bemærkes, at opbygningen af ordningen for tillægsafgifter er baseret på en skelnen mellem referencemængder for mælk, der sælges direkte til forbrug, og referencemængder for mælk, der leveres til en opkøber (jf. dom af 16.11.1995, sag C-196/94, Schiltz-Thilmann, Sml. I, s. 3991, præmis 16, og Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago-dommen, præmis 18).
- 23 I præmis 25 i Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago-dommen har Domstolen statueret, at begrebet »opkøber« betegner enhver virksomhed, der i henhold til aftale erhverver mælk fra en producent, uden hensyn til hvorledes denne modtager betaling, med henblik på at behandle eller forarbejde den selv eller overdrage den til en behandlings- eller forarbejdningsvirksomhed (jf. endvidere Caseificio Cooperativo di Cornedo-kendelsen, præmis 20).

- 24 Heraf følger, at leverancer til en opkøber som omhandlet i forordning nr. 3950/92 ikke nødvendigvis skal omfatte en overdragelse af ejendomsretten for at foranledige tillægsafgifter (jf. Caseificio Cooperativo di Cornedo-kendelsen, præmis 21).
- 25 I modsætning til det af Allevamenti Associati anførte, fremgår det af denne dom, at markedsføring og levering af mælk, jf. ordningen for tillægsafgifter på mælk, gennemføres uafhængigt af, om der sker en overdragelse af ejendomsretten til mælken til mejeriet.
- 26 For så vidt angår behandling eller forarbejdning af mælkemængder inden for rammerne af en aftale, som i sig selv udelukker overdragelse af ejendomsretten på samme måde som i forbindelse med en lønforarbejdningskontrakt, fremgår det navnlig af artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 536/93, at disse mængder skal betragtes som en leverance.
- 27 Den omstændighed, at den af tredjemand behandlede eller forarbejdede mælk efterfølgende sælges af mælkeproducenten direkte til forbrugerne, kan ikke begrunde kvalificeringen af denne operation som direkte salg, jf. forordning nr. 3950/92. Som det fremgår af præmis 21 i Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago-dommen, sker der levering af mælk som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 3950/92, når en mælkemængde forlader producentens bedrift og overgives til en mellemmand med henblik på behandling eller forarbejdning.
- 28 Det fremgår af ovenstående under ét, at artikel 1 og 2 samt artikel 9, litra g), i forordning nr. 3950/92 og artikel 1 i forordning nr. 536/93 skal fortolkes således, at en producents overdragelse af mælkemængder til tredjemand, uden at ejendomsretten overdrages, til gennemførelse af en aftale om behandling af den

producerede mælk og forarbejdning af den til ost, smør og kærnemælk mod betaling af et beløb, skal kvalificeres som en »leverance« ved fastlæggelse af mælkekvoter og opkrævning af tillægsafgift.

### Sagsomkostningerne

- 29 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. De udgifter, der er afholdt med henblik på at afgive indlæg for Domstolen, bortset fra de udgifter, der vedrører de to parter, kan ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

**Artikel 1 og 2 samt artikel 9, litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter og artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at en producents overdragelse af mælkemængder til tredje-mand, uden at ejendomsretten overdrages, til gennemførelse af en aftale om behandling af den producerede mælk og forarbejdning af den til ost, smør og kærnemælk mod betaling af et beløb for den pågældende tjenesteydelse, skal kvalificeres som en »leverance« ved fastlæggelse af mælkekvoter og opkrævning af tillægsafgift.**

Underskrifter.